

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

N:o 316—323

SISÄLLYS

N:o		Sivu
316	Laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain 7 a §:n muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta	933
317	Laki ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 4 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta	935
318	Laki kilpailunrajoituksista annetun lain muuttamisesta	936
319	Laki vakuutusyhtiölain 14 a luvun muuttamisesta	942
320	Laki markkinaoikeuslain 9 §:n muuttamisesta	943
321	Tasavallan presidentin asetus Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	944
322	Tasavallan presidentin asetus Tšekin, Viron, Latvian, Liettuan, Unkarin, Puolan, Slovenian ja Slovakian kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten voimaansaattamislakien kumoamisesta annettujen lakien voimaantulosta	945
323	Valtioneuvoston asetus sähköturvallisuusasetuksen muuttamisesta	946

N:o 316

Laki

ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain 7 a §:n muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1608/1993) 7 a §:n 1 momentti sekä *väliaikaisesti* 7 a §:n otsikko, sellaisina kuin ne ovat laissa 1230/1997, ja
lisätään väliaikaisesti 7 a §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 7 momentti, seuraavasti:

7 a §

Sivukonttorin lisäsuoja ja suojan täydentäminen

Luottolaitoksen Suomessa oleva sivukonttori voi kuulua Suomessa luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 a luvussa tarkoitettuun talletussuojarahastoon täydentääkseen kotivaltionsa mukaista tallettajien saamista suo-

jaa, jos sivukonttori ottaa vastaan talletuksia yleisöltä ja sen kotivaltion suojaa ei voida pitää yhtä riittävänä kuin edellä mainitun lain mukaista talletussuojarahaston antamaa suojaa. Ulkomaisen luottolaitoksen kotivaltion suojan ja talletussuojarahaston antaman suojan yhteismäärä voi kuitenkin olla enintään 25 000 euroa. Sen estämättä, mitä edellä tässä momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, luottolaitostoiminnasta annetun lain

HE 37/2004
TaVM 9/2004
EV 48/2004

65 j §:n 3 momentissa tarkoitetut varat korvataan täysimääräisesti.

— — — — —
Jos luottolaitoksen kotivaltiossa ei liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen perusteella sovelleta talletusten vakuusjärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY edellyttämää tallettajien saamisten suojan vähimmäistasoa, on kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen haettava Suomeen perustettavalle sivukonttorille talletussuojarahaston jäsenyyttä kotivaltionsa tallettajien saamisten suojan tason ja direktiivin edellyttämän vähimmäiskorvaustason välisen eron

kattamiseksi. Jäsenyyden hakemiseen ja jäsenyydestä johtuviin velvoitteisiin sovelletaan, mitä 2—6 momentissa on säädetty. Jäsenyyttä ei tarvitse hakea, jos liittymissopimuksen ehtojen mukaisesti direktiivin mukainen tallettajien saamisten suojan vähimmäistaso katetaan luottolaitoksen kotivaltion talletusten vakuusjärjestelmän kautta ja tätä koskeva selvitys sisältyy 5 §:ssä tarkoitettuun ilmoitukseen.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004.

Lain 7 a §:n otsikko ja 7 momentti ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 317

L a k i**ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 4 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa 26 päivänä heinäkuuta 1996 annetun lain (580/1996) 4 a §:n otsikko, sellaisena kuin se on laissa 519/1998, ja

lisätään väliaikaisesti 4 a §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 7 momentti, seuraavasti:

4 a §

Sivuliikkeen lisäsuoja ja suojan täydentäminen

Jos sijoituspalveluyrityksen kotivaltiossa ei liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen perusteella sovelleta sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY edellyttämää vähimmäiskorvaustasoa, on kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sijoituspalveluyrityksen haettava Suomeen perustettavalle sivuliikkeelle korvausrahaston jäsenyyttä kotivaltionsa sijoittajien korvausjärjestelmän korvaustason ja direktiivin edellyttämän vähimmäiskorvaustason välisen

eron kattamiseksi. Jäsenyyden hakemiseen ja jäsenyydestä johtuviin velvoitteisiin sovelletaan, mitä 2—6 momentissa on säädetty. Jäsenyyttä ei tarvitse hakea, jos liittymissopimuksen ehtojen mukaisesti direktiivin mukainen vähimmäiskorvaustaso katetaan sijoituspalveluyrityksen kotivaltion sijoittajien korvausjärjestelmän kautta ja tätä koskeva selvitys sisältyy 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2007. Lakia sovelletaan Slovakian tasavallassa toimiluvan saaneeseen sijoituspalveluyrityksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen 31 päivään joulukuuta 2006.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 318

Laki

kilpailunrajoituksista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan kilpailunrajoituksista 27 päivänä toukokuuta 1992 annetun lain (480/1992) 11 b §:n 5 momentti, 12 §:n 3 ja 4 momentti, 16, 19, 19 a ja 19 b §,

sellaisina kuin ne ovat, 11 b §:n 5 momentti ja 19 b § laissa 303/1998, 12 §:n 3 ja 4 momentti ja 16 § laissa 1529/2001, 19 § osaksi mainituissa laeissa 303/1998 ja 1529/2001 sekä 19 a § viimeksi mainituissa laeissa,

muutetaan 3 §:n 2 momentti, 4—9 §, 11 a §:n 1 momentti, 11 g §, 12 §:n 1 momentti, 14 §:n 2 momentti, 15 §:n 1 momentti, 17 ja 18 §, 18 a §:n 1 momentti, 20 §, 21 §:n 1 ja 2 momentti ja 22 §,

sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi mainituissa laeissa 303/1998 ja 1529/2001, 9 §, 11 a §:n 1 momentti, 11 g § ja 12 §:n 1 momentti mainitussa laissa 303/1998, 14 §:n 2 momentti, 15 §:n 1 momentti, 17 ja 18 §, 18 a §:n 1 momentti, 21 §:n 1 ja 2 momentti sekä 22 § mainitussa laissa 1529/2001 ja 20 § laeissa 448/1994 ja 908/1995, sekä

lisätään lakiin uusi 1 a ja 10 b §, laista mainitulla lailla 303/1998 kumotun 13 §:n tilalle uusi 13 §, 15 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1529/2001, uusi 4 momentti, lakiin uusi 20 a ja 20 b § sekä 29 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 a §

Kun kilpailunrajoitus on omiaan vaikuttamaan Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, sovelletaan Euroopan yhteisön (EY) perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan säännöksiä.

liittymällä, jolla koko maassa tai tietyllä alueella on yksinoikeus tai muu sellainen määräävä asema tietyillä hyödykemarkkinoilla, että se merkittävästi ohjaa hyödykkeen hintatasoa tai toimitusehtoja taikka vastaavalla muulla tavalla vaikuttaa kilpailuolosuhteisiin tietyllä tuotanto- tai jakeluportaalla.

3 §

Määräävä markkina-asema katsotaan olevan yhdellä tai useammalla elinkeinonharjoittajalla taikka elinkeinonharjoittajien yhteen-

4 §

Sellaiset elinkeinonharjoittajien väliset sopimukset, elinkeinonharjoittajien yhteenliittymien päätökset sekä elinkeinonharjoittajien

HE 11/2004
TaVM 8/2004
EV 47/2004

yhdenmukaistetut menettelytavat, joiden tarkoituksena on merkittävästi estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua tai joista seuraa, että kilpailu merkittävästi estyy, rajoittuu tai vääristyy, ovat kiellettyjä.

Kiellettyjä ovat erityisesti sellaiset sopimukset, päätökset ja menettelytavat:

1) joilla suoraan tai välillisesti vahvistetaan osto- tai myyntihintoja taikka muita kauppaehtoja;

2) joilla rajoitetaan tai valvotaan tuotantoa, markkinoita, teknistä kehitystä taikka investointeja;

3) joilla jaetaan markkinoita tai hankintalähteitä;

4) joiden mukaan eri kauppakumppaneiden samankaltaisiin suorituksiin sovelletaan erilaisia ehtoja siten, että kauppakumppanit asetetaan epäedulliseen kilpailuasemaan; tai

5) joiden mukaan sopimuksen syntymisen edellytykseksi asetetaan se, että sopimuspuoli hyväksyy lisäsuoritukset, joilla niiden luonteen vuoksi tai kauppatavan mukaan ei ole yhteyttä sopimuksen kohteeseen.

5 §

Edellä 4 §:ssä säädetty kielto ei kuitenkaan koske sellaista elinkeinonharjoittajien välistä sopimusta, elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän päätöstä tai elinkeinonharjoittajien yhdenmukaistettua menettelytapaa, tai sellaista sopimusten, päätösten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmää, joka:

1) osaltaan tehostaa tuotantoa tai tuotteiden jakelua taikka edistää teknistä tai taloudellista kehitystä;

2) jättää kuluttajille kohtuullisen osuuden näin saatavasta hyödystä;

3) ei aseta asianomaisille elinkeinonharjoittajille rajoituksia, jotka eivät ole välttämättömiä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi; ja

4) ei anna näille elinkeinonharjoittajille mahdollisuutta poistaa kilpailua merkittävältä osalta kysymyksessä olevia hyödykkeitä.

6 §

Yhden tai useamman elinkeinonharjoittajan tai elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän määräävän markkina-aseman väärinkäyttö on kiellettyä. Väärinkäyttöä voi olla erityisesti:

1) kohtuuttomien osto- tai myyntihintojen

taikka muiden kohtuuttomien kauppaehtojen suora tai välillinen määrääminen;

2) tuotannon, markkinoiden tai teknisen kehityksen rajoittaminen kuluttajien vahingoksi;

3) erilaisten ehtojen soveltaminen eri kauppakumppanien samankaltaisiin suorituksiin kauppakumppaneita epäedulliseen kilpailuasetelmaan asettavalla tavalla; tai

4) sen asettaminen sopimuksen syntymisen edellytykseksi, että sopimuspuoli hyväksyy lisäsuoritukset, joilla niiden luonteen vuoksi tai kauppatavan mukaan ei ole yhteyttä sopimuksen kohteeseen.

7 §

Elinkeinonharjoittajalle tai näiden yhteenliittymälle, joka rikkoo 4 tai 6 §:n tai EY:n perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklan säännöksiä, määrätään seuraamusmaksu (*kilpailunrikkomismaksu*), jollei menettelyä ole pidettävä vähäisenä tai seuraamusmaksun määräämistä kilpailun turvaamisen kannalta muutoin pidetä perusteettomana.

Seuraamusmaksua määrättäessä on otettava huomioon kilpailunrajoituksen laatu ja laajuus sekä sen kestoaika. Maksu saa olla enintään 10 prosenttia kunkin kilpailunrajoitukseen osallistuvan elinkeinonharjoittajan tai näiden yhteenliittymän edellisen vuoden liikevaihdosta.

Seuraamusmaksun määrää kilpailuviraston esityksestä markkinaoikeus. Maksu määrätään maksettavaksi valtiolle.

8 §

Markkinaoikeus voi alentaa elinkeinonharjoittajalle tai näiden yhteenliittymälle 7 §:n nojalla määrättävää seuraamusmaksua tai jättää seuraamusmaksun määräämättä, jos elinkeinonharjoittaja tai näiden yhteenliittymä on merkittävästi avustanut kilpailuvirastoa kilpailunrajoituksen selvittämisessä.

9 §

Kilpailuvirasto ei tee markkinaoikeudelle esitystä seuraamusmaksun määräämiseksi, kun on kyse sellaisesta 4 §:ssä tai EY:n perustamissopimuksen 81 artiklassa tarkoitusta kilpailijoiden välisestä kilpailunrajoituksesta, jolla vahvistetaan hintoja myytessä tuotteita kolmansille, rajoitetaan tuotantoa tai

myyntiä taikka jaetaan markkinoita, asiakkaita tai hankintalähteitä, jos tällaiseen kilpailunrajoitukseen osallinen elinkeinonharjoittaja:

1) antaa kilpailunrajoituksesta kilpailuvirastolle tietoja, joiden perusteella kilpailuvirasto voi puuttua kilpailunrajoitukseen;

2) antaa 1 kohdassa mainitut tiedot ennen kuin kilpailuvirasto on saanut tiedot muuta kautta;

3) toimittaa kilpailuvirastolle kaikki hallussaan olevat tiedot ja asiakirjat;

4) toimii yhteistyössä kilpailuviraston kanssa koko kilpailunrajoituksen selvittämisen ajan; ja

5) on lopettanut tai lopettaa heti 1 kohdassa tarkoitetut tiedot annettuun osallistumisensa kilpailunrajoitukseen.

Kilpailuvirasto antaa erillisen päätöksen siitä, täyttääkö elinkeinonharjoittaja kaikki 1 momentissa mainitut edellytykset. Tähän päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

3 luku

Tietojenanto kilpailunrajoituksista

10 b §

Kilpailuviraston hallussa olevan salassa pidettävän asiakirjan luovuttamisesta ulkomaiselle kilpailuviranomaiselle säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 30 §:ssä.

11 a §

Säännöksiä yrityskauppavalvonnasta sovelletaan yrityskauppaan, jossa yrityskaupan osapuolten yhteenlaskettu liikevaihto ylittää 350 miljoonaa euroa ja jossa vähintään kahden yrityskaupan osapuolen Suomesta kertynyt liikevaihto ylittää 20 miljoonaa euroa.

11 g §

Elinkeinonharjoittajalle, joka jättää täyttämättä 11 c §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden tai joka panee yrityskaupan täytäntöön 11 d tai 11 f §:n vastaisesti, määrätään 7 §:ssä säädetty seuraamusmaksu, jollei menettelyä ole pidettävä vähäisenä tai seuraamusmaksun

määräämistä kilpailun turvaamisen kannalta muutoin perusteettomana.

12 §

Kilpailuvirasto selvittää kilpailunrajoituksia ja niiden vaikutuksia. Jos kilpailuvirasto katsoo elinkeinonharjoittajan tai elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän rajoittavan kilpailua 4 tai 6 §:ssä taikka EY:n perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklassa tarkoitetulla tavalla, sen on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin kilpailunrajoituksen tai sen vahingollisten vaikutusten poistamiseksi. Kilpailuvirasto voi kuitenkin olla ryhtymättä toimenpiteisiin, jos kilpailunrajoituksesta huolimatta kilpailua kyseisillä markkinoilla voidaan kokonaisuudessaan pitää toimivana.

13 §

Jos kilpailunrajoitus on kielletty 4 tai 6 §:ssä taikka EY:n perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklassa, kilpailuvirasto voi:

1) määrätä elinkeinonharjoittajan tai elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän lopettamaan 4 tai 6 §:ssä taikka EY:n perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklassa kielletyn menettelyn; ja

2) velvoittaa elinkeinonharjoittajan toimittamaan hyödykkeen toiselle elinkeinonharjoittajalle vastaavanlaisilla ehdoilla kuin hän tarjoaa niitä muille vastaavassa asemassa oleville elinkeinonharjoittajille.

Kilpailuvirasto voi asettaa 1 momentissa tarkoitetun määräyksen, kiellon tai veloitteen noudattamisen tehosteeksi uhkasakon. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi markkinaoikeus.

Kilpailuvirasto voi päätöksellään määrätä epäiltyyn kilpailunrajoitukseen osallistuneiden elinkeinonharjoittajien tai elinkeinonharjoittajien yhteenliittymien esittämät sitoumukset näitä elinkeinonharjoittajia velvoittaviksi, jos sitoumuksilla voidaan poistaa toiminnan kilpailua rajoittava luonne. Kilpailuvirasto voi ottaa asian uudelleen käsiteltäväkseen, jos jokin päätöksen perusteena oleva tosiseikka on muuttunut olennaisesti, jos asianomaiset elinkeinonharjoittajat rikkovat sitoumuksiaan tai jos päätös on perustunut osapuolten toimittamiin puutteellisiin, virheellisiin tai harhaanjohtaviin tietoihin.

Kilpailuvirasto voi perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti peruuttaa sopimukselta, elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän päätökseltä tai yhdenmukaistetulta menettelytavalta komission ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisen edun Suomen alueella, jos sopimuksella, elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän päätöksellä tai yhdenmukaistetulla menettelytavalla on EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan kanssa ristiriidassa olevia vaikutuksia Suomen alueella tai sellaisella osalla Suomen aluetta, joka täyttää kaikki erillisten maantieteellisten markkinoiden tunnuspiirteet.

14 §

Kilpailuviraston on tehtävä pääasiaa koskeva päätöksensä tai 7 §:n 3 momentin mukainen esitys markkinaoikeudelle seurausmaksun määräämisestä 60 päivän kuluessa väliaikaismääräyksen antamisesta. Markkinaoikeus voi kilpailuviraston edellä tarkoitettuna määräaikana tekemästä hakemuksesta pidentää tätä aikaa. Jos kilpailuvirasto ei tee pääasiaa koskevaa päätöstä tai esitystä säädetystä määräajassa, kieltö tai velvoite raukeaa.

15 §

Kilpailunrajoitusta koskeva asia tulee viereille markkinaoikeudessa 7 §:n 3 momentissa tai 11 d §:n 1 momentissa tarkoitettulla esityksellä, 21 §:n 1 momentissa tarkoitettulla valituksella taikka 14 §:n 2 momentissa tai 20 a §:n 1 momentissa tarkoitettulla hakemuksella. Esitys, valitus ja hakemus on tehtävä kirjallisesti.

Markkinaoikeus voi päättää 20 a §:ssä tarkoitettun luvan myöntämisestä ilman asianosaisen elinkeinonharjoittajan tai elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän kuulemista.

17 §

Jos kilpailunrajoitus on kielletty 4 tai 6 §:ssä taikka EY:n perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklassa, markkinaoikeus voi asettaa

sitä koskevan määräyksen, kiellon tai velvoitteen noudattamisen tehosteeksi uhkasakon.

Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi markkinaoikeus.

18 §

Sopimukseen, sääntömääräykseen, päätökseen tai muuhun oikeustoimeen tai järjestylyyn sisältyvää ehtoa, joka on 4 tai 6 §:n tai markkinaoikeuden taikka kilpailuviraston antaman määräyksen, kiellon tai velvoitteen taikka kilpailuviraston antaman väliaikaisen kiellon tai velvoitteen vastainen, ei saa soveltaa tai panna täytäntöön.

18 a §

Elinkeinonharjoittaja, joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo 4 tai 6 §:ssä tai EY:n perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklassa säädettyä kieltöä, on velvollinen korvaamaan toiselle elinkeinonharjoittajalle aiheuttamansa vahingon. Vahingonkorvaus käsittää korvauksen kuluista, hinnanerosta, saamatta jääneestä voitosta sekä muusta välittömästä tai välillisestä taloudellisesta vahingosta, joka kilpailunrajoituksesta on aiheutunut.

20 §

Kilpailuviraston ja lääninhallituksen asianomaisella virkamiehellä on oikeus tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvomiseksi toimittaa tarkastus. Kilpailuvirastolla on velvollisuus Euroopan yhteisöjen komission pyynnöstä toimittaa tarkastus siten kuin Euroopan yhteisöjen säädöksissä säädetään.

Kilpailuvirasto avustaa komissiota tarkastusten suorittamisessa siten kuin niistä säädetään Euroopan yhteisöjen säädöksissä.

Elinkeinonharjoittajan ja elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän on tarkastusta varten päästettävä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu virkamies hallinnassaan oleviin liike- ja varastotiloihin, maa-alueille ja kulkuneuvoihin. Tarkastusta toimittavalla virkamiehellä on oikeus tutkia elinkeinonharjoittajan ja elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän liikekirjeenvaihto, kirjanpito, tietojenkäsittelyn talenteet ja muut asiakirjat, joilla voi olla merkitystä tämän lain tai sen nojalla annet-

tujen säännösten noudattamisen valvonnassa, ja ottaa niistä jäljennöksiä.

Tarkastusta toimittavalla virkamiehellä on oikeus vaatia suullisia selvityksiä paikalla ja tallentaa saamansa vastaukset. Tarkastusta toimittavalla virkamiehellä on myös oikeus sinetöidä tiloja tai kirjanpitoa ja asiakirjoja siksi ajaksi ja siltä osin kuin on tarpeen tarkastuksen toimittamiseksi.

Poliisin tulee tarvittaessa pyynnöstä antaa virka-apua 1 ja 2 momentissa tai 20 a §:ssä tarkoitettun tarkastuksen toimittamiseksi siten kuin siitä erikseen säädetään.

20 a §

Jos Euroopan yhteisöjen komissio on neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 21 artiklan mukaisesti määrännyt tarkastuksen tehtäväksi muissa kuin 20 §:ssä tarkoitetuissa tiloissa, markkinaoikeus antaa komission hakemuksesta luvan tarkastuksen toimittamiseen.

Lupa on haettava etukäteen.

Markkinaoikeus voi kieltää tarkastuksen, jos tarkastus olisi mielivaltainen tai liiallinen. Tutkiessaan, onko tarkastus mielivaltainen tai liiallinen, markkinaoikeus ottaa huomioon erityisesti epäillyn kilpailunrajoituksen vakaavuuden, etsittyjen todisteiden tärkeyden, asianomaisen yrityksen osallisuuden sekä sen, onko kohtuullisen todennäköistä, että tarkastuksen kohdetta koskevia kirjanpito- ja liikeasiakirjoja säilytetään tiloissa, joihin lupaa pyydetään.

20 b §

Toimittaessaan tarkastusta muissa kuin 20 §:ssä tarkoitetuissa tiloissa Euroopan yhteisöjen komission, kilpailuviraston ja lääninhallituksen virkamiehellä on edellä 20 §:ssä säädetty toimivaltuudet lukuun ottamatta kuitenkin 20 §:n 4 momentissa säädettyjä toimivaltuuksia.

Komissio, kilpailuvirasto ja lääninhallitukset voivat tarkastuksessa käyttää apunaan muita valtuuttamiaan henkilöitä.

21 §

Kilpailuviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta markkinaoikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Kilpailuviraston 11 e §:n 1 momentin tai 14 §:n 1 momentin nojalla

antamaan päätökseen ja päätökseen toimittaa 20 §:ssä tarkoitettu tarkastus ei saa hakea muutosta valittamalla. Kilpailuviraston 10 tai 13 §:n nojalla antamaa päätöstä on valituksesta huolimatta noudatettava, jollei markkinaoikeus toisin määrää.

Markkinaoikeuden tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Markkinaoikeuden 11 e §:n 2 momentin nojalla antamaan päätökseen tai päätökseen, joka koskee 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräajan pidentämistä taikka 20 a §:ssä tarkoitettun tarkastusvaltuuden myöntämistä, ei saa hakea muutosta valittamalla. Markkinaoikeuden päätöstä on valituksesta huolimatta noudatettava, jollei korkein hallinto-oikeus toisin määrää.

22 §

Seuraamusmaksua ei saa määrätä 4 tai 6 §:n tai EY:n perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklan säännösten rikkomisesta, ellei esitystä markkinaoikeudelle ole tehty viidessä vuodessa siitä, kun kilpailunrajoituksen voimassaolo on lakannut tai kun kilpailuvirasto on saanut tiedon kilpailunrajoituksesta.

29 §

Kilpailuvirasto voi tarvittaessa antaa soveltamiskäytäntöään selventäviä suuntaviivoja, jotka perustuvat Euroopan yhteisöjen komission antamiin ryhmäpoikkeusasetuksiin ja suuntaviivoihin. Kilpailuvirasto voi antaa suuntaviivoja erityisesti 4 §:n mukaisen merkittävyyskriteerin ja 5 §:n mukaisen poikkeuksen tulkinnasta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tätä lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tehtyihin yrityskauppoihin.

Kumottavien 19 ja 19 a §:n perusteella kilpailuvirastolle tehdyt vireillä olevat poikkeuslupa- tai puuttumattomuustodistushakemukset raukeavat tämän lain tullessa voimaan. Kumottavan 19 b §:n mukainen sakkoimmuteetti poistuu näiden vireillä olevien hakemusten osalta samoin tämän lain tullessa voimaan.

Kumottavien 19 ja 19 a §:n perusteella myönnettyjen poikkeuslupien ja puuttumattomuustodistusten voimassaolo päättyy poikkeusluvassa tai puuttumattomuustodistuksessa määrättyinä päivinä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 319

L a k i

vakuutusyhtiölain 14 a luvun muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 14 a luvun 4 §, sellaisena kuin se on laissa 305/1998, sekä
muutetaan 14 a luvun 3 §, sellaisena kuin se on laissa 1542/2001, seuraavasti:

14 a luku

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004.

Kilpailu ja markkinointi

3 §

Kilpailuviraston on pyydettävä Vakuutusvalvontavirastolta lausunto käsitellessään pääasiassa vakuutustoimintaa koskevaa kilpailunrajoitusta.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Paula Lehtomäki*

HE 11/2004
TaVM 8/2004
EV 47/2004

Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003; EYVL N:o L 1, 4.1.2003, s. 1—25

N:o 320

L a k i**markkinaoikeuslain 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun markkinaoikeuslain (1527/2001) 9 §:n 1 momentti seuraavasti:

9 §

Päätösvaltaisuus

Markkinaoikeudessa yksi lainoppinut jäsen voi tehdä ratkaisun, jos valitus, hakemus tai asiassa esitetyt vaatimukset on peruutettu kokonaisuudessaan taikka asia jätetään tutkimatta tai sillensä. Lainoppinut jäsen voi yksin päättää väliaikaisista kielloista ja valmistelussa tarpeellisista toimista. Lisäksi lainoppi-

nut jäsen voi yksin päättää kilpailunrajoituksista annetun lain 20 a §:ssä tarkoitetuista asioista. Markkinaoikeuden kokoonpanoon voi tässä momentissa tarkoitetuista asioista päätettäessä kuulua myös enintään kaksi muuta jäsentä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Paula Lehtomäki*

HE 11/2004
 TaVM 8/2004
 EV 47/2004

Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003; EYVL N:o L 1, 4.1.2003, s. 1—25

N:o 321

Tasavallan presidentin asetus

Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Ateenassa 16 päivänä huhtikuuta 2003 Belgian kuningaskunnan, Tanskan kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Helleenien tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Irlannin, Italian tasavallan, Luxemburgin suurherttuakunnan, Alankomaiden kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Portugalin tasavallan, Suomen tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan (Euroopan unionin jäsenvaltiot) ja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan, Slovakian tasavallan välillä Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehty sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 15 päivänä joulukuuta 2003 ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 19 päivänä joulukuuta 2003 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Italian hallituksen huostaan 23 päivänä joulukuuta 2003, tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004 niin kuin siitä on sovittu.

kuuta 2003 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Italian hallituksen huostaan 23 päivänä joulukuuta 2003, tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 19 päivänä joulukuuta 2003 annettu, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymä laki (1259/2003) tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004.

3 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:o:ssa 42/2004)

N:o 322

Tasavallan presidentin asetus**Tšekin, Viron, Latvian, Liettuan, Unkarin, Puolan, Slovenian ja Slovakian kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten voimaansaattamislakien kumoamisesta annettujen lakien voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Tšekin kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen ja siihen liittyvän mukautuspöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain kumoamisesta annettu laki (1260/2003), Viron kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain kumoamisesta annettu laki (1261/2003), Latvian kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain kumoamisesta annettu laki (1262/2003), Liettuan kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain kumoamisesta annettu laki (1263/2003), Unkarin kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen ja siihen liittyvän mukautuspöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain kumoamisesta

annettu laki (1264/2003), Puolan kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen ja siihen liittyvän mukautuspöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain kumoamisesta annettu laki (1265/2003), Slovenian kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain kumoamisesta annettu laki (1266/2003) ja Slovakian kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen ja siihen liittyvän mukautuspöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain kumoamisesta annettu laki (1267/2003) tulevat voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 323

Valtioneuvoston asetus sähköturvallisuusasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä,

kumotaan 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun sähköturvallisuusasetuksen (498/1996) 1—4 § sekä

muutetaan 1 luvun otsikko sekä 5—8 ja 20 § seuraavasti:

1 luku

Nimeäminen

5 §

Sähköturvallisuuslain (410/1996) 14 §:ssä tarkoitetun tarkastuslaitoksen nimeämistä koskeva hakemus lähetetään kauppa- ja teollisuusministeriölle. Sähköturvallisuuslain 10 §:ssä tarkoitetun arviointilaitoksen ja lain 23 ja 24 §:ssä tarkoitetun valtuutetun laitoksen nimeämistä sekä valtuutettua tarkastajaa ja sähköurakoitsijan varmennusoikeutta koskeva hakemus lähetetään sähköturvallisuusviranomaiselle.

Hakemukseen tulee liittää sähköturvallisuuslain 22 a, 24 a, 24 b §:ssä säädettyjen vaatimusten arviointia varten tarvittavat asiakirjat.

Laitosten tulee lisäksi liittää hakemukseen:

1) Mittatekniikan keskuksen tai sitä vastaavan organisaation antama todistus tai selvitys; tai

2) muu todistus tai selvitys, jonka ministeriö tarkastuslaitoksen osalta ja sähköturvallisuusviranomaisen muiden osalta harkitsee riittäväksi.

6 §

Varmistettuaan, että asetetut vaatimukset täyttyvät, ministeriö nimeää laitoksen sähköturvallisuuslaissa tarkoitetuksi tarkastuslaitokseksi.

Vastaavasti sähköturvallisuusviranomaisen

on nimettävä laitos sähköturvallisuuslaissa tarkoitetuksi arviointilaitokseksi tai valtuutetuksi laitokseksi sekä henkilö sähköturvallisuuslaissa tarkoitetuksi valtuutetuksi tarkastajaksi ja myönnettävä sähköurakoitsijalle sähköturvallisuuslaissa tarkoitettu varmennusoikeus varmistettuaan, että asetetut vaatimukset täyttyvät. Sähköurakoitsijan oikeus voidaan hakemuksesta myöntää myös rajoitettuna.

Laitoksen nimeäminen voidaan myöntää määräajaksi tai toistaiseksi voimassa olevana. Valtuutetun tarkastajan nimeäminen ja sähköurakoitsijan varmennusoikeus ovat voimassa enintään viisi vuotta kerrallaan. Ministeriö ja sähköturvallisuusviranomaisen voivat liittää 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin päätöksiin ehtoja, rajoituksia ja ohjeita.

7 §

Tarkastuslaitoksen, valtuutetun laitoksen, arviointilaitoksen, valtuutetun tarkastajan ja varmennusoikeuden saaneen sähköurakoitsijan on ilmoitettava valvontaviranomaiselle kaikista muutoksista, joilla on vaikutusta asetettujen vaatimusten täyttymiseen. Laitoksen, tarkastajan ja varmennusoikeuden saaneen sähköurakoitsijan on lisäksi annettava valvontaviranomaiselle vuosittain kertomus toiminnastaan.

8 §

Jos tarkastuslaitos, valtuutettu laitos, arviointilaitos, valtuutettu tarkastaja tai varmen-

nusoikeuden saanut sähköurakoitsija toimii säännösten tai määräysten vastaisesti taikka ei täytä asetettuja vaatimuksia tai noudata asetettuja ehtoja ja rajoituksia, nimenneen tai oikeuden myöntäneen viranomaisen on kehoitettava korjaamaan puute määräajassa. Jos puutetta ei korjata määräajassa tai tilanteen vakavuus sitä muutoin edellyttää, nimenneen tai oikeuden myöntäneen viranomaisen on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin nimeämisen tai varmennusoikeuden peruuttamiseksi.

Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 2004

Ministeri *Seppo Kääriäinen*

20 §

Onnettomuutta on pidettävä vakavana, jos:
1) sen seurauksena on kuolema tai vakava vahinko ihmisen terveydelle;

2) sen seurauksena on muu kuin vähäinen ympäristö- tai omaisuusvahinko; tai

3) siitä on aiheutunut ilmeinen henkilö-, omaisuus- tai ympäristövahingon vaara.

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2004.

Teollisuusneuvos Seppo Ahvenainen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 316—323, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2004

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904